

Stowarzyszenie Walczących o Niepodległość 1956-89

Sobieskiego 64/8, 02-930 Warszawa

Wpisane do ewidencji stowarzyszeń M. St. Warszawy nr 1254

Tel. 517 741 154, e-mail: dak1963@gmail.com

Warszawa, 2013.10.02

UWAGI DO PROJEKTU USTAWY O POMOCY DLA DZIAŁACZY OPOZYCJI DEMOKRATYCZNEJ ORAZ OSÓB REPRESJONOWANYCH Z POWODÓW POLITYCZNYCH Z DN. 20.09.2013 (druk nr 449)

W związku z inicjatywą ustawodawczą grupy senatorów dot. projektu ustawy o pomocy dla działaczy opozycji demokratycznej oraz osób represjonowanych z powodów politycznych, Stowarzyszenie Walczących o Niepodległość 1956-89 przedstawia następujące stanowisko:

1. Propozycja odrębnego uregulowania sytuacji osób z byłej opozycji demokratycznej i osób represjonowanych z okresu 1957-89 budzi nasze wątpliwości, gdyż **tworzy rozróżnienie pomiędzy osobami walczącymi lub represjonowanymi w okresie do 1956 r. a osobami prowadzącymi taką samą działalność po 1 stycznia 1957 r.** Sami autorzy ustawy w swym uzasadnieniu stwierdzają, że *projekt obejmuje swoim zakresem unormowania działaczy opozycji i osoby represjonowane z lat 1957-89 wychodząc z założenia, że działalność w latach 1944-56 w dostateczny sposób normowana jest przez ustawę o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego.* A zatem należało zamiast nowej ustawy, rozszerzyć zakres ustawy kombatanckiej na działaczy opozycji demokratycznej i osoby represjonowane do 1989 roku.
2. Katalog osób uprawnionych do pomocy socjalnej, którą przewiduje Projekt, został nakreślony z jednej strony b. szeroko (kwalifikują się doń w zasadzie wszyscy członkowie nielegalnej „Solidarności” w latach 1982-89 oraz wdowy i wdowcy po nich), z drugiej zaś strony b. wąsko (świadczenie specjalne lub pomoc pieniężną otrzymują tylko osoby znajdujące się w skrajnym niedostatku materialnym – w art.7 przyjęto dwa konkretne progi dochodowe). Takie rozwiązanie rodzi niebezpieczeństwo „podczepienia się” pod status działacza opozycji demokratycznej wzgl. osoby represjonowanej z powodów politycznych, praktycznie każdej osoby po 40 roku życia znajdującej się obecnie w trudnej sytuacji materialnej. **Nowe definicje ustawowe działaczy opozycji demokratycznej oraz osób represjonowanych (art.2 i 3) budzą wątpliwości pod kątem określenia charakteru tej opozycji jako „demokratycznej” (naszym zdaniem narusza art.32 konstytucji RP o równości wobec prawa) a ponadto abstrahuje od już istniejących przepisów prawnych tj. ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (art.6 ust.1 pkt. 8 i 10, art. 6 ust.2 pkt.8 oraz art. 7 pkt.4), które jednoznacznie określają rodzaj działalności opozycyjnej (praca na rzecz organizacji nielegalnych w 1956-89) i represji w okresie PRL, i które są weryfikowane decyzjami Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych. Takie działanie nie służy spójności prawa.**
3. Przedstawione kryteria dochodowe oznaczają uprawnienia do świadczenia specjalnego, gdy dochód samotnie gospodarującej osoby jest mniejszy niż 813 zł, a dla osoby w rodzinie 684 zł miesięcznie. Przypomnijmy zatem, iż najniższe świadczenie emerytalne, renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy wynosi od 1 marca 2013 r. – 831,15 zł, renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy – 637,92 zł, kwoty ryczałtowej świadczenia przedemerytalnego – 975,78 zł. Przy takich kryteriach dochodowych i takich wysokościach aktualnych świadczeń emerytalno-rentowych, powstaje generalna wątpliwość co do sensowności tak skonstruowanej ustawy, skoro liczba uprawnionych z grona rzeczywistych b. działaczy opozycji demokratycznej byłaby znikoma (w zdecydowanej większości posiadają oni prawo do minimalnej emerytury bądź renty). Spodziewać się natomiast należy lawiny wyludzeń świadczeń z tytułu nowej ustawy, ze strony osób, które nigdy w życiu nie pracowały, bądź utrzymywały się z dorywczej pracy na czarno i nie mogą liczyć na minimalne świadczenie z ZUS. Takie osoby będą mogły łatwo udowodnić działalność opozycyjną, ponieważ zgodnie z art. 2 projektowanej ustawy wystarczy do tego sam fakt przynależności do nielegalnej „Solidarności” w latach 1982-89 lub nawet wyłącznie uczestnictwo w nielegalnych manifestacjach tego okresu (por. art. 2 ust. 2 Projektu) – co można łatwo udowodnić zeznaniami dowolnych świadków.

4. **Wyplacanie świadczeń specjalnych i pomocy pieniężnej zostało w Projekcie scedowane na gminne ośrodki pomocy społecznej, którym to owe wypłaty mają być refundowane przez administrację rządową. Takie rozwiązanie spowoduje obarczenie gmin dodatkowymi zadaniami oraz nieuchronne napięcia odnośnie refundacji wypłat przez budżet państwa** (prawdopodobnie gminy będą musiały przez jakiś czas kredytować te wypłaty, co zrodzi konflikty społeczne i burze medialne pod nośnym hasłem przewodnim „byli opozycjoniści dostają pieniądze kosztem niepełnosprawnych, samotnych matek i innych <prawdziwie> potrzebujących”). Uważamy, że jedynym podmiotem uprawnionym do wypłat przewidywanych przez Projekt, powinien być ZUS.
5. Przedstawiony projekt ustawy nie rozwiązuje problemu biedy i uhonorowania osób, które aktywnie działały w opozycji, jak też były represjonowane z powodów politycznych w okresie PRL. **Tym osobom należy po prostu przyznać analogiczne uprawnienia jak w Ustawie o Kombatantach i Osobach Represjonowanych, które to uprawnienia nie są przecież wcale szczodre (dodatek kombatancki ZUS wynosi 203,50 zł brutto, dodatek kompensacyjny 30,53 zł brutto, świadczenia pieniężne dla osób przymusowo zatrudnianych przez III Rzeszę, jak i osób deportowanych przez III Rzeszę i ZSSR wynoszą od 10,20 zł do 203,50 zł brutto).** Definicję osoby uprawnionej należy przejąć z obowiązującej Ustawy o emeryturach i rentach z FUS, która słusznie kwalifikuje doń jedynie osoby świadczące pracę na rzecz organizacji nielegalnych do 1989 roku oraz osoby realnie prześladowane przez reżim komunistyczny. Odnośnie liczby potencjalnie uprawnionych to warto podkreślić, że **rocznie liczba kombatantów i osób represjonowanych zmniejsza się o ok. 15.000 osób, a liczbę uprawnionych weteranów byłej opozycji demokratycznej z okresu PRL szacuje się różnie, poczynawszy od zaledwie 10 tys. (IPN).** Ale nawet w przypadku wyższej liczby beneficjentów ustawy, uwzględniając, iż proces przyznawania uprawnień nastąpi w ciągu kilku lat, a część uprawnionych skorzysta z nich dopiero za 10-15 lat po wejściu w wiek emerytalny, jedynym skutkiem postulowanych regulacji będzie mniejsza dynamika spadku liczby kombatantów, czyli realny brak wzrostu wydatków budżetowych na ten cel. Szczegóły legislacyjne naszej propozycji są ujęte w załączonym projekcie zmian w Ustawie o Kombatantach i Osobach Represjonowanych. Gdyby jednak projektowana ustawa o pomocy dla działaczy opozycji demokratycznych (druk nr 449) miała być dalej procedowana zgodnie z przedłożonym projektem, proponujemy wówczas dokonanie w niej zmian idących w duchu naszych propozycji, w szczególności w zakresie przedłożonych definicji osób uprawnionych (zgodnie z naszymi uwagami z punktu 2), a także poprzez dopisanie do tej ustawy dwóch pierwszych artykułów pochodzących z naszego projektu nowelizacji ustawy o zmianie ustawy o kombatantach i osobach represjonowanych.

Z poważaniem,

**dr Daniel Alain Korona
Prezes Stowarzyszenia**

**dr Karol Kostrzębski
Wiceprezes Stowarzyszenia**

Załączniki:

- 1) Projekt nowelizacji Ustawy o Kombatantach i Osobach Represjonowanych, wg Stowarzyszenia Walczących o Niepodległość 1956-89
- 2) Projekt poprawek do senackiego projektu ustawy o pomocy dla działaczy opozycji demokratycznej oraz osób represjonowanych z powodów politycznych (druk nr 449) – jako alternatywa dla pkt. 1

Ustawa z dn ..... o zmianie ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego

Art.1. W ustawie z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dziennik Ustaw z 2002 r. Nr 42, poz. 371, Nr 181, poz. 1515, z 2003 r. Nr 72, poz. 658, z 2004 r. Nr 46, poz. 444, Nr 281, poz. 2779, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 99, poz. 658, Nr 166, poz. 1172, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 92, poz. 753, z 2011 r. Nr 187, poz. 1109) wprowadza się następujące zmiany

1. Do art.2 dodaje się pkt. 8 w brzmieniu
8) świadczenia pracy po 1956 r. na rzecz organizacji politycznych i związków zawodowych, nielegalnych w rozumieniu przepisów obowiązujących do kwietnia 1989 r.
2. Do art. 4 ust1. dodaje się pkt. 5, 6 i 7 w brzmieniu:
5) osadzenia w więzieniach lub innych miejscach odosobnienia na terytorium Polski na mocy skazania albo bez wyroku po dniu 31 grudnia 1956 r. za działalność polityczną;
6) internowania na podstawie art. 42 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym (Dz. U. Nr 29, poz. 154, z 1982 r. Nr 3, poz. 18 oraz z 1989 r. Nr 34, poz. 178);
7) niewykonywania pracy w okresie przed dniem 4 czerwca 1989 r. na skutek represji politycznych
3. Art. 6 otrzymuje nowe brzmienie
Ilekroć w ustawie jest mowa o stowarzyszeniach kombatanckich, rozumie się przez to stowarzyszenia lub związki stowarzyszeń działające na podstawie prawa o stowarzyszeniach, powstałe przed 31 grudnia 2013 r, zrzeszające kombatantów, ofiary represji wojennych i okresu powojennego, oraz osób świadczących pracę po 1956 r. na rzecz organizacji politycznych i związków zawodowych, nielegalnych w rozumieniu przepisów obowiązujących do kwietnia 1989 r. lub represjonowanych z przyczyn politycznych.
4. W art.21 ust.2 pkt. 4 skreśla się rok 1956 a wpisuje rok 1989
5. Art. 22 ust.1 otrzymuje nowe brzmienie:
O spełnieniu warunków, o których mowa w art. 21, orzeka Kierownik Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych lub osoby przez niego upoważnione, na podstawie udokumentowanego wniosku zainteresowanej osoby oraz rekomendacji stowarzyszenia właściwego dla określonego rodzaju działalności kombatanckiej lub represji. Rekomendacji udziela się bez względu na to, czy osoba ubiegająca się o uprawnienia zgłosi zamiar wstąpienia do stowarzyszenia. Na podstawie decyzji o przyznaniu przez Kierownika uprawnień określonych w ustawie Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych wydaje odpowiednie zaświadczenie i kartę kombatanta.
6. Dodaje się art.22 ust.1a i 1b w brzmieniu:
1a. Kierownik Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych określi wzór karty kombatanta.
1b. W przypadku wydania przed 31 grudnia 2013 r. przez Kierownika Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych lub osoby przez niego upoważnionej decyzji ws. świadczenia pracy po 1956 r. na rzecz organizacji politycznych i związków zawodowych, nielegalnych w rozumieniu przepisów obowiązujących do kwietnia 1989 r., Urząd do spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych wydaje odpowiednie zaświadczenie i kartę kombatanta, przy czym rekomendacja o której mowa w ust.1 nie jest wymagana.

Art.2. W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych skreśla się art.6 ust.1 pkt. 8 i 10, art. 6 ust.2 pkt.8 oraz art. 7 pkt.4

Art.3 Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE projektu ustawy z dn ..... o zmianie ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego

Projekt ustawy jest wypełnieniem zapisów art.19 Konstytucji RP nakładającym obowiązek na państwo otoczenia specjalną opieką i troską osób, które na wcześniejszym etapie swojego życia aktywnie uczestniczyły w walce o niepodległość Polski. Do tej pory tylko część osób uczestniczących w walce o niepodległość tj. kombatanci z II wojny światowej i bezpośrednio okresu powojennego doczekała się opieki i troski ze strony Państwa. Pominęto osoby, które w dalszym okresie po 1956 r. taką działalność prowadzili. Stanowi to naruszenie ducha art.32 konstytucji o równości wobec prawa.

Ponadto Sejm dwukrotnie uchwałami zobowiązał się do uregulowania tej kwestii – 1 lutego 1992 r. zobowiązując się do naprawienia szkód i krzywd wyrządzonym obywatelom z powodów politycznych oraz 18.06.1998r zobowiązując się do uczynienia wszystkiego co możliwe, aby wynagrodzić krzywdy powstałe w czasie komunistycznych rządów.

Zamiast uchwalać nową ustawę, wydaje się jednak iż nowelizacja dotychczasowej ustawy o kombatantach mogłaby z jednej strony zadośćuczynić powyższym uchwałom i zapisom konstytucyjnym, a ponadto nie spotkałaby się z zarzutem przyznawania nowych przywilejów.

Proponuje się zatem przeniesienie do art. 2 ustawy o kombatantach zapisu art. 6 ust.1 pkt.10 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dot. świadczenia pracy po 1956 r. na rzecz organizacji politycznych i związków zawodowych, nielegalnych w rozumieniu przepisów obowiązujących do kwietnia 1989 r, a do art. 4 ustawy zapisów art.6 ust.1 pkt 8 i 10 art. 6 ust.2 pkt 8 i art.7 pkt.4 ustawy o emeryturach i rentach z funduszu ubezpieczeń społecznych dotyczących okresów internowania, więzienia lub odosobnienia a także pozostawania bez pracy z przyczyn politycznych. Stąd też propozycja ich następnego skreślenia z ustawy o emeryturach i rentach z funduszu ubezpieczeń społecznych. Ujęcie w ramach ustawy o kombatantach ww. zapisów będzie formalnym uhonorowaniem tej działalności jako działalności równoważnej z działalnością kombatancką w przypadku działalności pracy na rzecz niepodległości, a okresy internowania i więzienia jako okresy represji.

Przeniesienie zapisów z jednej ustawy do drugiej nie powoduje istotnych zmian w systemie prawnym, pozwala jednak na polepszenie bytu materialnego b. działaczy opozycji walczących o niepodległość w czasach PRL (w związku z nadaniem praw kombatanckich), nie stwarzając przy tym jakiegoś przywileju, które byłyby odebrane negatywnie przez społeczeństwo. Ponadto przyjęte rozwiązania spowodują minimalne koszty finansowe i rozłożone w czasie.

W dotychczasowym art.6 wprowadzono zapis, iż za stowarzyszenie kombatanckie w rozumieniu ustawy uznaje się organizacje powstałe przed 31 grudnia 2013 r. Zapis ten ma uniemożliwić tworzenie organizacji kombatanckich ad hoc, jedynie mających służyć udzielanym rekomendacjom.

Nowe brzmienie art.,22 ust,1 wraz z dodatkowym ust.1a wprowadza kartę kombatanta, która zastąpi legitymacje kombatanckie. W dzisiejszym świecie karty elektroniczne stopniowo zastępują wszelkie starodawne legitymacje.

Nowy w art.22 ust.1b wynika z faktu, iż Kierownik Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych już wydawał decyzje dot. *świadczenia pracy po 1956 r. na rzecz organizacji politycznych i związków zawodowych, nielegalnych w rozumieniu przepisów obowiązujących do kwietnia 1989 r.* Skoro okresy te uznaje się za okresy równoważne działalności kombatanckiej ponowne wydawanie decyzji lub żądanie rekomendacji w warunkach już wydanych decyzji byłoby niespójne z zasadą legitymizmu już wydanych decyzji. Z tych powodów proponuje się wydawanie bezpośrednio zaświadczeń i kartę kombatanta, bez potrzeby rekomendacji stowarzyszenia właściwego kombatantów.

PROPOZYCJE POPRAWEK DO SENACKIEGO PROJEKTU USTAWY O POMOCY DLA DZIAŁACZY OPOZYCJI DEMOKRATYCZNEJ ORAZ OSÓB REPRESJONOWANYCH Z POWODÓW POLITYCZNYCH

Popr.1 - Art. 1. Ustawa reguluje zasady przyznawania świadczenia specjalnego i pomocy pieniężnej:

- 1) działaczom opozycji i osobom represjonowanym z powodów politycznych w okresie PRL w latach 1957-89
- 2) wdowom i wdowcom po działaczach opozycji lub osobach represjonowanych z powodów politycznych w okresie PRL w latach 1957-89

Popr.2. Art.2. Działaczem opozycji jest osoba, która dokonała świadczenia pracy po 1956 r. na rzecz organizacji politycznych i związków zawodowych, nielegalnych w rozumieniu przepisów obowiązujących do kwietnia 1989 r.

Popr.3. Art. 3. Osobą represjonowaną z powodów politycznych jest osoba, która była:

- 5) osadzona w więzieniach lub innych miejscach odosobnienia na terytorium Polski na mocy skazania albo bez wyroku po dniu 31 grudnia 1956 r. za działalność polityczną;
- 6) internowana na podstawie art. 42 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym (Dz. U. Nr 29, poz. 154, z 1982 r. Nr 3, poz. 18 oraz z 1989 r. Nr 34, poz. 178);
- 7) nie wykonywała pracy w okresie przed dniem 4 czerwca 1989 r. na skutek represji politycznych

Popr.4. Art.12 otrzymuje brzmienie: Zadania z zakresu przyznania i wypłaty świadczenia specjalnego i pomocy pieniężnej realizuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Popr.5. Dodaje się nowy art. 17 w brzmieniu

Art.17. W ustawie z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dziennik Ustaw z 2002 r. Nr 42, z późn. Zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1. Do art.2 dodaje się pkt. 8 w brzmieniu

8) świadczenia pracy po 1956 r. na rzecz organizacji politycznych i związków zawodowych, nielegalnych w rozumieniu przepisów obowiązujących do kwietnia 1989 r.

2. Do art. 4 ust1. dodaje się pkt. 5, 6 i 7 w brzmieniu:

5) osadzenia w więzieniach lub innych miejscach odosobnienia na terytorium Polski na mocy skazania albo bez wyroku po dniu 31 grudnia 1956 r. za działalność polityczną;

6) internowania na podstawie art. 42 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym (Dz. U. Nr 29, poz. 154, z 1982 r. Nr 3, poz. 18 oraz z 1989 r. Nr 34, poz. 178);

7) niewykonywania pracy w okresie przed dniem 4 czerwca 1989 r. na skutek represji politycznych

3. Art. 6 otrzymuje nowe brzmienie

Ileokroć w ustawie jest mowa o stowarzyszeniach kombatanckich, rozumie się przez to stowarzyszenia lub związki stowarzyszeń działające na podstawie prawa o stowarzyszeniach, powstałe przed 31 grudnia 2013 r, zrzeszające kombatantów, ofiary represji wojennych, okresu powojennego, oraz osób świadczących pracę po 1956 r. na rzecz organizacji politycznych i związków zawodowych, nielegalnych w rozumieniu przepisów obowiązujących do kwietnia 1989 r. lub represjonowanych z przyczyn politycznych.

4. W art.21 ust.2 pkt. 4 skreśla się rok 1956 a wpisuje rok 1989

5. Art. 22 ust.1 otrzymuje nowe brzmienie:

O spełnieniu warunków, o których mowa w art. 21, orzeka Kierownik Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych lub osoby przez niego upoważnione, na podstawie udokumentowanego wniosku zainteresowanej osoby oraz rekomendacji stowarzyszenia właściwego dla określonego rodzaju działalności kombatanckiej lub represji. Rekomendacji udziela się bez względu na to, czy osoba ubiegająca się o uprawnienia zgłosi zamiar wstąpienia do stowarzyszenia. Na podstawie decyzji o przyznaniu przez Kierownika uprawnień określonych w ustawie Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych wydaje odpowiednie zaświadczenie i kartę kombatanta.

6. Dodaje się art.22 ust.1a i 1b w brzmieniu:

1a. Kierownik Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych określi wzór karty kombatanta.

1b. W przypadku wydania przed 31 grudnia 2013 r. przez Kierownika Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych lub osoby przez niego upoważnionej decyzji ws. świadczenia pracy po 1956 r. na rzecz organizacji politycznych i związków zawodowych, nielegalnych w rozumieniu przepisów obowiązujących do kwietnia 1989 r., Urząd do spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych wydaje odpowiednie zaświadczenie i kartę kombatanta, przy czym rekomendacja o której mowa w ust.1 nie jest wymagana.

Popr.6. Dodaje się nowy Art.18 w brzmieniu:

Art.18. W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. 1998 Nr 162 poz. 1118 z późn. zm):

art.6 ust.1 pkt. 8 i 10, art. 6 ust.2 pkt.8 oraz art. 7 pkt.4 – skreśla się

Popr.7. Dotychczasowy art.17 staje się art.19.

URZĄD MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY
Biuro Administracji i Spraw Obywatelskich

pl. Starynkiewicza 7/9, 02-015 Warszawa, tel. 22 443 29 00, 22 443 29 01, faks 22 443 29 02
s_obywatelskie@um.warszawa.pl, www.um.warszawa.pl

AO-I.512.196.2013.PHE
(2.PHE.AO-I.)

Warszawa, 25 września 2013 r.

Zaświadczenie

Biuro Administracji i Spraw Obywatelskich Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy zaświadcza, że w dniu 2 sierpnia 2013 r. Prezydent m.st. Warszawy został poinformowany w trybie art. 40 ust. 3 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. - Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855 z późn. zm.) o utworzeniu stowarzyszenia zwykłego p.n. **Stowarzyszenie Walczących o Niepodległość 1956 - 1989** wpisane jest do ewidencji stowarzyszeń zwykłych tu. Biura pod poz. **1254**.

Wyżej wymieniona organizacja została wpisana do ewidencji stowarzyszeń zwykłych tu. Biura pod poz. **1254**.

Siedziba Stowarzyszenia znajduje się w Warszawie, przy ul. Sobieskiego 64/8.

Zgodnie z § 5 regulaminu - Celem Stowarzyszenia jest ochrona praw, godności i interesu członków Stowarzyszenia i ich rodzin, innych osób za ich zgodą oraz interesu społecznego w sprawach administracyjnych, lustracyjnych, karnych, cywilnych i zabezpieczenia socjalnego osób represjonowanych z przyczyn politycznych oraz byłych działaczy organizacji politycznych i związków zawodowych nielegalnych w rozumieniu przepisów obowiązujących w latach 1956 – 1989, działających na rzecz niepodległości Polski.

Zgodnie z § 12 regulaminu, przedstawicielem reprezentującym stowarzyszenie jest Prezes Dr Daniel Alain Korona.

W przypadku nieobecności prezesa, Stowarzyszenie reprezentuje wiceprezes Karol Kostrzębski lub inna osoba wskazana przez prezesa w drodze pisemnej decyzji (§ 15 regulaminu).

Powyższe zaświadczenie wydaje się w celu przedłożenia odnośnym władzom i instytucjom.

Opłata skarbową w wys. 17 zł.
(siedemnaście złotych)

została uiszczona w dniu 20 września 2013 r.

Wpłatę potwierdzono:

- potwierdzeniem przelewu na rachunek bankowy Urzędu m.st. Warszawy dla Dzielnicy Ochota
95 1030 1508 0000 0005 5002 4055

